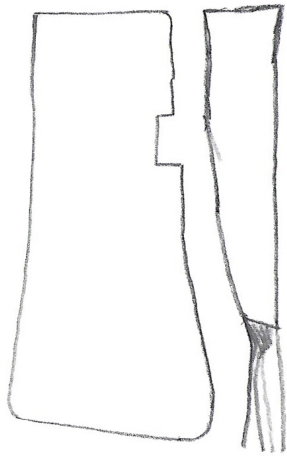

VIA AUGUSTA, VIA NOSTRA: ESPAI JOVE I HOTEL D'ENTITATS A SARRIÀ

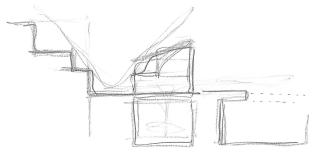
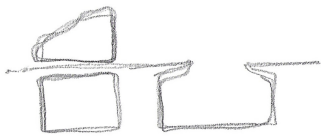
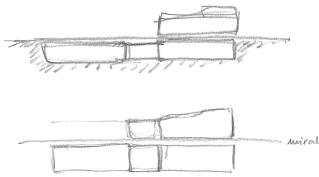
Com a Projecte Final de Grau es presenta un equipament d'obra nova al barri de Sarrià de Barcelona. L'ubicació del projecte parteix d'un extens anàlisi de la zona, de la qual es detecta la barrera que suposa a dia d'avui el pas de la Via Augusta a través del barri, especialment quan aquesta es converteix en els Túnels de Vallvidrera (entre Passeig de la Bonanova i Plaça Borràs). Es tracta, Sarrià-Sant Gervasi, d'un districte rodejat de les grans vies principals d'entrada a la ciutat; el creuen, l'envolten, i pel seu pas hi deixen cicatrius. Tomant a la Via Augusta, tot i tenir una traça molt marcada, la resta del barri, les illes de cases, es desdibuixen, perden consolidació, a mida que el túnel avança per sortir de la ciutat. Cal remarcar que l'inici dels túnels és descobert, deixant al seu pas per Sarrià una via dividida en dos amb pocs passos peatonals per ser creuada. És un àmbit desengelat que mostra les esquenes del barri, a on en els últims anys ha tingut lloc un inici de consolidació de les primeres Illes (les dues primeres tocant Pg. de la Bonanova). El *modus operandi* ha sigut el de construir grans blocs d'extrem a extrem de les illes, sense relacionar-se amb el lloc i actuant, un cop més, de barrera.

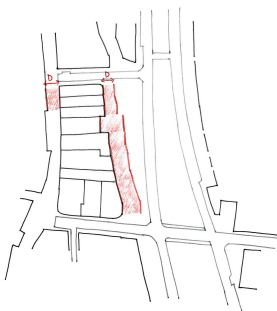

L'edifici que es proposa s'ubica a la primera illa que es troba desconsolidada i que és, pel traç variant dels carrers, la primera que te façana alhora amb Major de Sarrià i la Via Augusta. El contrast és molt notable, ja que el carrer major suposa l'eix vertebral del barri, ple d'activitat, de moviment i viu de la cultura pròpia. Es tracta d'un projecte que ha d'afrontar les dues escales que conviuen al lloc, la de barri i la de ciutat.

Per altra banda, a partir de reunions i trobades amb veïnes i membres d'entitats de Sarrià així com de la directora del Centre Cívic-Casa Cultural Orlandai, va sorgir la definició del programa. Aquest és fruit de la necessitat real dels usuaris. La Casa Orlandai és un centre cívic molt viu, el cor de les activitats del barri, i que, degut a la manca d'equipaments, absorbeix més funcions de les que li pertocaria i amb condicions poc òptimes. Així doncs, es proposa un Espai Jove amb un Hotel d'Entitats, on hi tindria cabuda una sala de concerts pel barri, espai per a totes les entitats (actualment hi ha una plataforma per tal de que les entitats tinguin una casa, "Construïm la Sarrianenca"), i espai propi pels Joves, tant de trobada com d'estudi. S'ofereixen, doncs, dos equipaments que no existeixen encara al barri.

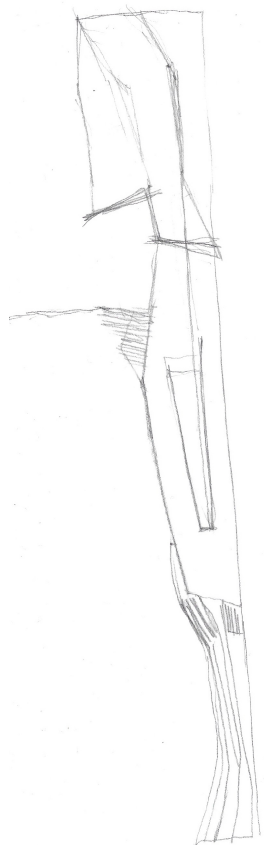
Es proposen dos edificis per acollir el programa funcional i que completen l'illa compresa entre el Carrer de l'Institut Químic de Sarrià i el Carrer de Margenat. Aquests s'articulen a partir d'un mur de 2,45m que divideix el solar en dos. S'aprofita el desnivell per construir l'Hotel d'Entitats (emmagatzematge principalment) sota rasant, amb una plaça pública com a coberta que va a buscar la cota superior del mur, extenent la superfície fins, amb un conjunt de rampes i grades, garantir la continuïtat del projecte i unir els dos nivells en un. A la part de cota superior es proposa un edifici que acull l'Espai Jove. Aquest parteix, també, de la construcció sota rasant (a on s'aprofita per ubicar-hi la sala de concerts) i creix dues plantes més sobre rasant per a ubicar-hi tot el programa. La connexió entre les dues parts no és només a través de la plaça i les grades sinó també amb la coberta, ja que aquesta s'extén des de la segona planta de l'Espai Jove i continua sobre la plaça amb forma de pèrgola. Aquesta intervenció va acompanyada de l'obertura d'un passatge entre les edificacions existents (façana a Major de Sarrià) i el projecte, oferint un recorregut peatonal alternatiu a l'exposició que suposa caminar pels balcons que és la via amb el pas dels túnels descoberts. Per altra banda, com a proposta complementària que formaria part d'un projecte a part de gran envergadura, es proposa l'inici de la cobertura dels túnels. Aquests es podrien cobrir per etapes, començant pel tram davant del projecte i fins a la Plaça Borràs. Podria ser un corredor verd que baixés des de Collserola fins al barri. De moment, es començaria amb la cobertura davant del projecte i, durant l'espera de l'eix verd, seria un lloc més a on els joves, les entitats, els caus i els esplais així com altres associacions, podrien dur a terme les seves activitats a l'aire lliure.

El projecte es vol vincular amb ell lloc, no només creant espais de relació amb el barri i tornant a les veïnes i veïns una zona fins ara poc considerada, sinó vinculant-se a nivell projectual. S'ha treballat molt en la seva forma per tal d'adaptar-se a les dues escales del lloc sense deixar de banda la funcionalitat. És per això que es segueixen unes estratègies.

L'obertura del nou passatge pren les dimensions de Major de Sarrià, portant la petita escala al projecte i no repetir una via desenglada i poc caminada. Per altra banda, aquest passatge s'intueix que es seguirà a la illa següent, doncs així es veu als plànols de planejament. Parlaríem d'un recorregut alternatiu al llarg de tota la Via Augusta en aquest àmbit. A més, la traça del passatge és rebuda per l'edifici que es proposa tan en planta com en alçat. Es marca una diagonal dins de l'edifici que remarca aquesta traça, i es tracta la façana tenint en compte la importància de la seva presència. Per tal de portar la petita escala dins de l'edifici, l'estructura es planteja seguint les llums entre mitjeres dels edificis de Major de Sarrià. Així es pot llegir l'estructura com una continuïtat en línia recta amb els seus veïns, a la mateixa vegada que organitza l'espai interior i sosté l'edifici.

Pel que fa a l'estructura i la materialitat, es divideix en dos, segons si són sota rasant o sobre rasant.

Gran part del volum de l'edifici es desenvolupa en el subsòl. Per aquest motiu es construeix en formigó. Els elements estructurals sota rasant són de formigó in situ per garantir la seva continuïtat i solidaritat entre elements. Estem parlant de forjats de llosa massisa, bigues i pilars.

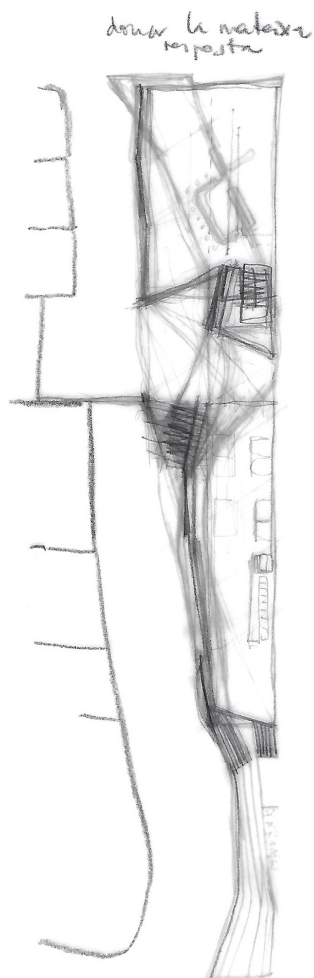
També hi ha el factor foc, doncs es tracten d'espais sota rasant (amb major exigència de resistència al foc) i el formigó, en aquest sentit, és el material més adequat a les circumstàncies.

En un sentit més poètic, el formigó és un material amorf, i al fer els murs pantalla pren la forma del terreny, deixant el testimoni visual i tàctil del lloc que ocupa per a una nova activitat. A més, els encofrats dels forjats, pilars i bigues serien de fusta, deixant-li les marques de les betes al formigó, anticipant el material que s'emprarà per construir les plantes superiors.

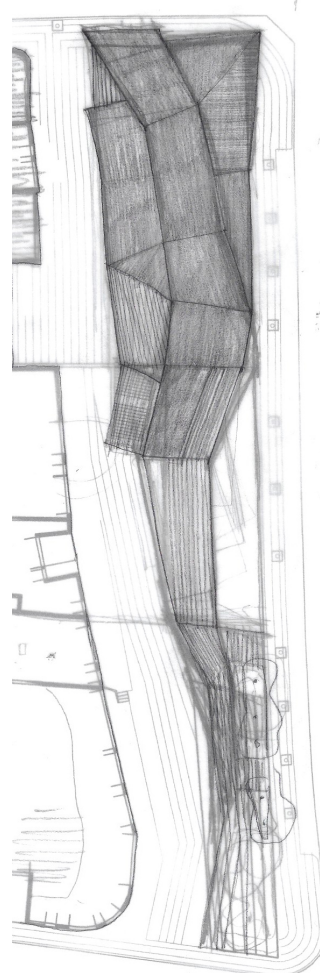
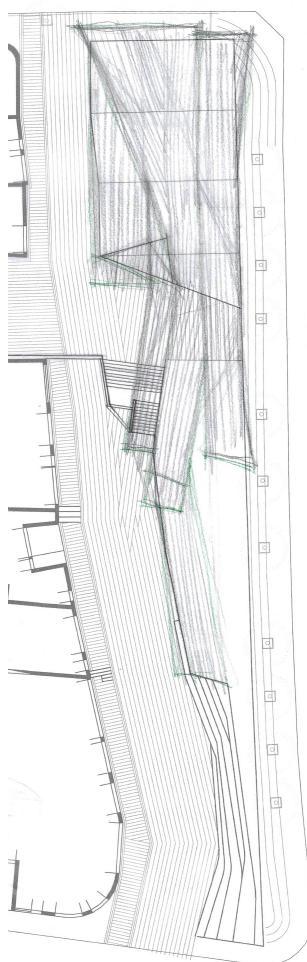
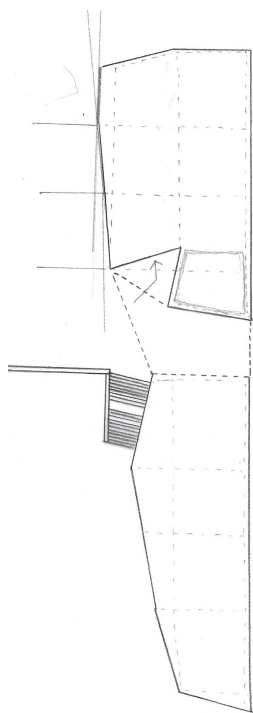
És important, però, qüestionar-se la petjada ecològica de la nova construcció pensant en el futur, i mirar de minimitzar al màxim les emissions de gasos de l'efecte hivernacle que generem. Per això, tot el que es construeix sobre rasant és exclusivament de fusta, pel seu impacte ambiental positiu a part de la seva versatilitat i capacitat de ser reutilitzada, allargant-li la vida.

A més a més, la fusta serà l'aliada del projecte per a resoldre els temes d'acústica (important per les aules, sales de reunions i de concerts).

En conclusió, es proposa un edifici que consolidi la zona, millori les connexions longitudinals i transversals de l'àmbit, hi porti activitat i es relacioni de manera positiva amb el seu entorn. On els espais interiors s'obrin i s'extenguin cap a fora, i els exteriors siguin tractats com a interiors també: que la plaça, recollida per la pèrgola, sigui un espai polivalent més de l'equipament a on totes les persones hi tinguin cabuda i pugui formar part del projecte.

*donar la natura
resposta*

Fotografies de l'evolució del projecte a través de la maqueta:

1.

2.

3.

4.

